

Sąd zasadniczo utrzymał w mocy decyzję Komisji nakładającą okresową karę pieniężną na Microsoft za niezezwolenie jej konkurentom na dostęp, na rozsądnych warunkach, do informacji dotyczących interoperacyjności

Niemniej jednak, Sąd obniżył kwotę okresowej kary pieniężnej z 899 do 860 milionów EUR uwzględniając to, że Komisja zezwoliła Microsoft na utrzymanie do dnia 17 września 2007 r. ograniczeń w zakresie wprowadzenia na rynek produktów „open source”

W dniu 24 marca 2004 r. Komisja wydała decyzję¹ stwierdzającą, że przedsiębiorstwo Microsoft dopuściło się nadużycia swojej pozycji dominującej w związku z dwoma różnymi zachowaniami i, w konsekwencji, nałożyła na Microsoft grzywnę w wysokości ponad 497 milionów EUR.

Pierwsze podlegające karze zachowanie, jedyne istotne z punktu widzenia niniejszej sprawy, polegało na odmowie ujawnienia przez Microsoft swoim konkurentom, w okresie od października 1998 r. do dnia 24 marca 2004 r. określonych „informacji dotyczących interoperacyjności” oraz na nieudzielaniu zgody na korzystanie z nich w celu opracowania i wprowadzenia na rynek produktów konkurencyjnych w stosunku do produktów Microsoft na rynku systemów operacyjnych dla serwerów grup roboczych. Tytułem środków zaradczych, Komisja zarządziła, aby Microsoft udostępniło te informacje oraz zezwoliło na korzystanie z nich na rozsądnych warunkach i w sposób niedyskryminacyjny. Aby pomóc Komisji w upewnieniu się, że Microsoft zastosowało się do decyzji, przewidziano wyznaczenie niezależnego przedstawiciela ds. monitorowania, opłacanego przez Microsoft i uprawnionego, niezależnie od Komisji, do otrzymania pomocy, informacji, dostępu do dokumentów, lokali oraz wsparcia ze strony pracowników Microsoft, jak również dostępu do kodu źródłowego odpowiednich produktów Microsoft.

Po wydaniu decyzji z 2004 r. Komisja i Microsoft podjęły dialog mający na celu ustanowienie mechanizmu udostępniania informacji dotyczących interoperacyjności. Komisja, uznawszy, że Microsoft nie dostarczyło ścisłej i kompletnej wersji informacji dotyczących interoperacyjności w terminie określonym w decyzji z 2004 r. oraz że żądane przez Microsoft stawki wynagrodzenia za udostępnienie tych informacji były nieracjonalne, wydała kilka decyzji nakładających na to przedsiębiorstwo okresowe kary pieniężne.

Decyzją z dnia 12 lipca 2006² r. Komisja nałożyła na Microsoft okresową karę pieniężną w wysokości 280,5 milionów EUR uznając, że nie zastosowało się ono do decyzji z 2004 r. w okresie od dnia 16 grudnia 2005 r. do dnia 20 czerwca 2006 r.

W wyroku z dnia 17 września 2007³ r. Sąd utrzymał w mocy w zasadniczym zakresie decyzję z 2004 r. Niemniej jednak, Sąd stwierdził w części nieważność artykułu decyzji dotyczącego niezależnego przedstawiciela.

¹ Decyzja 2007/53/WE odnosząca się do procedury przewidzianej w art. 82 [WE] oraz art. 54 porozumienia o EOG przeciwko Microsoft Corp. (sprawa COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (Dz.U. 2007, L 32, str. 23).

² Decyzja C (2005 r.) 4420 wersja ostateczna (sprawa COMP/C 3/37.792 – Microsoft) (Dz.U. 2008, C 138, s. 10).

³ Wyrok Sądu z dnia 17 września 2007 r. w sprawie [T-201/04](#) Microsoft przeciwko Komisji, zob. także [komunikat prasowy nr 63/07](#).

Decyzją z dnia 27 lutego 2008⁴ r. na Microsoft nałożono nową okresową karę pieniężną w wysokości 899 milionów EUR w odniesieniu do okresu od dnia 21 czerwca 2006 r. do dnia 21 października 2007 r. w związku z okolicznością, że zaproponowane przez Microsoft stawki wynagrodzenia w zamian za dostęp do informacji dotyczących interoperacyjności miały charakter nieracjonalny.

Microsoft wystąpiło do Sądu z żądaniem stwierdzenia nieważności tej decyzji albo, tytułem żądania ewentualnego, uchylecia albo obniżenia okresowej kary pieniężnej.

Sąd w swoim dzisiejszym wyroku zasadniczo utrzymał w mocy decyzję Komisji i oddalił wszystkie argumenty Microsoftu mające na celu stwierdzenie nieważności. Sąd uznał, po pierwsze, że – mając na uwadze zasady oceny opracowane przez Microsoft i Komisję – Microsoft było w stanie oszacować, czy żądane przez to przedsiębiorstwo do dnia 21 października 2007 r. stawki wynagrodzenia w zamian za udostępnienie informacji dotyczących interoperacyjności miały racjonalny charakter w rozumieniu decyzji z 2004 r.

Po drugie, Sąd stwierdził, że kryterium uwzględniane przez Komisję przy ocenie racjonalnego charakteru żądanych przez Microsoft stawek wynagrodzenia, dotyczące innowacyjnego charakteru danych technologii jest tego rodzaju, że wskazuje, czy te stawki odzwierciedlają raczej zasadniczą wartość technologii, niż jej wartość strategiczną, czyli wynikającą z samej możliwości interoperacyjności z systemami operacyjnymi Microsoft.

W tym kontekście, po trzecie, Komisja ma prawo dokonać oceny innowacyjnego charakteru tych technologii poprzez odwołanie się do ich komponentów, czyli cechy nowości i działalności wynalazczej, ponieważ Microsoft nie twierdziło, że ocena działalności wynalazczej danych technologii jest nie do przyjęcia w innym kontekście, niż udzielenie patentu. Dokonanie w omawianej sprawie oceny innowacyjnego charakteru technologii będących przedmiotem zaskarżonej decyzji poprzez odwołanie się do cechy nowości i działalności wynalazczej nie ma na celu ogólnie osłabienia wartości praw własności intelektualnej, tajemnicy handlowej lub innych niejawnych informacji, ani tym bardziej narzucenia takiego charakteru jako warunku, aby produkt lub informacja była objęta takim prawem albo stanowiła ogólnie tajemnicę handlową. Takie działanie ma jedynie na celu wykluczenie, aby Microsoft otrzymywało wynagrodzenie odzwierciedlające wartość strategiczną informacji dotyczących interoperacyjności, czego zakazuje decyzja z 2004 r.

Ponadto Sąd uznał, że Microsoft nie zdołało podważyć oceny Komisji, zgodnie z którą 166 ze 173 technologii objętych informacjami dotyczącymi interoperacyjności nie miało innowacyjnego charakteru.

Niemniej jednak, Sąd **uznał za konieczne zmianę kwoty okresowej kary pieniężnej w celu uwzględnienia pisma Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r.** W piśmie tym Komisja zaakceptowała, możliwość ograniczenia przez Microsoft wprowadzenia na rynek produktów opracowanych przez jej konkurentów „open source” na podstawie informacji dotyczących interoperacyjności nieobjętych patentem oraz nieposiadających charakteru nowatorskiego do czasu wydania wyroku Sądu w sprawie T-201/04, czyli do dnia 17 września 2007 r. Nawet bowiem jeśli zaskarżona decyzja była uzasadniona nieracjonalnym charakterem stawek wynagrodzenia zaproponowanych przez Microsoft, a nie odmową udostępnienia informacji dotyczących interoperacyjności, fakt, że Komisja zgodziła się w świetle zawisłości postępowania na to, że Microsoft stosuje przez pewien okres praktykę mogącą wiązać się z utrzymaniem sytuacji, której zmiana była przedmiotem decyzji z 2004 r., mógłby być uwzględniony w ramach określenia wagi podlegającego karze zachowania i tym samym ustalenia kwoty okresowej kary pieniężnej.

W tym kontekście, mając na uwadze treść akt sprawy, Sąd uznał, że możliwość zaoferowana w piśmie z dnia 1 czerwca 2005 r. mogła spowodować jedynie marginalną część skutków

⁴ Decyzja C (2008) 764 wersja ostateczna ustalająca ostateczną kwotę okresowej kary pieniężnej nałożonej na [Microsoft] decyzją C(2005 r.) 4420 wersja ostateczna (sprawa COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (Dz.U. 2009, C 166, s. 20).

wywołanych podlegającym karze zachowaniem, a tym samym **kwotę okresowej kary pieniężnej nałożonej na Microsoft należy ustalić na 860 milionów EUR.**

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106